

2) Tiesas sniegtās atbildes uz otro un ceturto jautājumu iepriekš minētajā spriedumā lietā *Test Claimants in the FII Group Litigation* ir derīgas arī gadījumā, kad:

— ārvalsts sabiedrību ienākuma nodokli, kas jāmaksā par peļņu, no kuras tiek izmaksātas dividendes, sabiedrība nerezidente nav samaksājusi vai nav samaksājusi pilnībā, pārskaitot minētās dividendes sabiedrībai rezidentei, bet to ir samaksājusi sabiedrība dalībvalsts rezidente, kas ir pirmās minētās sabiedrības tieša vai netieša meitassabiedrība,

— ACT nav samaksājusi sabiedrība rezidente, kas saņem dividendes no sabiedrības nerezidentes, bet to ir samaksājusi mātesabiedrība rezidente nodokļu uzlikšanas grupai sistēmas ietvaros;

3) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts rezidente mātesabiedrība, kurai tādas nodokļu uzlikšanas grupai sistēmas ietvaros, kāda ir pamatlietā, bija pienākums, pretrunā Savienības tiesību normām, samaksāt ACT par daļu no peļņas, kas gūta no ārvalsts izcelsmes dividendēm, var celt prasību par šī nelikumīgi iekasētā nodokļa atmaksu, ciktāl tas pārsniedz papildu maksājamā sabiedrību ienākuma nodokļa [summu], kuru dalībvalstij bija tiesības iekasēt, lai kompensētu zemo nodokļa nomināllikmi par peļņu, no kuras tika izmaksātas ārvalsts dividendes, salīdzinājumā ar nodokļa nomināllikmi, kas piemērojama mātesabiedrības rezidentes peļņai;

4) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts rezidente sabiedrība, kurai pieder kapitāldaļas trešās valsts sabiedrībā rezidentē, kas tai piešķir noteiktu ietekmi uz šīs pēdējās minētās sabiedrības lēmumiem un ļauj noteikt tās darbības, var atsaukties uz LESD 63. pantu, lai apšaubītu, vai šai normai ir atbilstīgi minētās dalībvalsts tiesību akti par nodokļu režīmu ārvalsts izcelsmes dividendēm, kurš tiek piemērots ne tikai situācijās, kurās mātesabiedrība īsteno izšķirošu ietekmi uz sabiedrību, kas izmaksā dividendes;

5) Tiesas atbilde uz trešo jautājumu, kāds tika uzdots iepriekš minētajā spriedumā lietā *Test Claimants in the FII Group Litigation*, nav piemērojama gadījumā, kad citās dalībvalstīs dibinātas meitassabiedrības, kurām nevarēja nodot [samaksāto] ACT, netiek apliktas ar nodokļiem mātesabiedrības dalībvalstī.

(¹) OV C 103, 02.04.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 8. novembra spriedums (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yoshikazu Iida/ Stadt Ulm

(Lieta C-40/11) (¹)

(LESD 20. un 21. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 51. pants — Direktīva 2003/109/EK — Trešo valstu valstspiederīgie — Tiesības uzturēties dalībvalstī — Direktīva 2004/38/EK — Trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi — Trešās valsts valstspiederīgais, kas nedz pavada, nedz ieceļo kopā ar Savienības pilsoni uzņemtajā dalībvalstī un paliek pilsoņa izcelsmes dalībvalstī — Trešās valsts valstspiederīgā tiesības uzturēties tāda pilsoņa izcelsmes dalībvalstī, kurš uzturas citā dalībvalstī — Eiropas Savienības pilsonība — Pamattiesības)

(2013/C 9/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Yoshikazu Iida

Atbildētāja: Stadt Ulm

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* — LESD 21. panta 1. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 77. lpp.) 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta, 3. panta 1. punkta, 7. panta 2. punkta un 10. panta 1. punkta interpretācija, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 24. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu — LES 6. panta 1. un 3. punkta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. panta 3. punkta, 45. panta 1. punkta un 51. panta 1. punkta pirmā teikuma interpretācija — Nepilngadīgs bērns, vienas dalībvalsts pilsonis, kurš kopā ar savu māti ir pārcēlies uz pastāvīgu dzīvi citā dalībvalstī — Tēva, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais un kuram arī ir aizgādības tiesības pār bērnu, uzturēšanās tiesības bērna izcelsmes dalībvalstī — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanas joma — Jēdziens "Savienības tiesību īstenošana"

Rezolutīvā daļa:

Ārpus Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, regulētajām situācijām, ja nav arī nekādas citas saiknes ar Savienības tiesību noteikumiem par pilsonību, trešās valsts valstspiederīgais nevar pretendēt uz uzturēšanās tiesībām, kas ir atvasinātas no Savienības pilsona.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 15. novembra spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Lieta C-56/11) (¹)

(Kopienas augu šķirņu aizsardzība — Regula (EK) Nr. 2100/94 — Apstrāde — Apstrādātāja pienākums sniegt informāciju Kopienas aizsardzības īpašniekam — Prasības saistībā ar lūguma sniegt informāciju iesniegšanas brīdi un saturu)

(2013/C 9/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Atbildētāja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Düsseldorf — Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.) 14. panta 3. punkta sestā ievilkuma un Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 173, 14. lpp.), 9. panta 2. un 3. punkta interpretācija — Apstrādātāja pienākums sniegt informāciju Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekam — Prasības saistībā ar lūguma sniegt informāciju iesniegšanas brīdi un saturu, kas var pamatot informācijas sniegšanas pienākumu

Rezolutīvā daļa:

1) Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 3. decembra Regulu (EK) Nr. 2605/98, 9. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka apstrādātāja pienākums sniegt informāciju saistībā ar aizsargātajām augu šķirnēm rodas tad, ja lūgums sniegt informāciju attiecībā uz norādīto tirdzniecības gadu ir iesniegts pirms minētā gada beigām. Tomēr šāds pienākums attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar to, var pastāvēt pat laikā līdz trīs gadiem pirms attiecīgā gada, ja īpašnieks pirmo lūgumu par tām pašām augu šķirnēm šim pašam apstrādātājam ir iesniedzis pirmajā no iepriekšējiem tirdzniecības gadiem, uz kuriem attiecas lūgums sniegt informāciju;

2) interpretējot Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 14. panta 3. punkta sesto ievilkumu kopā ar Regulas Nr. 1768/95, kas grozīta ar Regulu Nr. 2605/98, 9. pantu, tie ir jāinterpretē tādejādi, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieka lūgumā sniegt informāciju, kas izsniegta apstrādātājam, nav jāiekļauj pierādījumi, kas pierāda viņa izvirzītās norādes. Turklāt fakts, ka lauksaimnieks ir veicis lūgumā paredzētu aizsargātās augu šķirnes audzēšanu, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par norādi uz to, ka apstrādātājs ir veicis vai gatavojas veikt šādas darbības ar ievāktu produktu, kas iegūts, audzēšanas nolūkos stādot minētās augu šķirnes pavairojamo materiālu. Tomēr šāds fakts, nemot vērā citus lietas apstākļus, var likt secināt šādas norādes esamību — tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai lietā, kura tai ir nodota izskatīšanai.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 15. novembra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen

(Lieta C-131/11) (¹)

(Lauksaimniecība — Regula (EEK) Nr. 1443/82 — 3. panta 4. punkts — Kvotu sistēmas piemērošana cukura nozarē — Pārliets cukura daudzums, ko dalībvalsts iestādes vēlāk konstatējušas pārbaudē pie ražotāja — Šī pārlietā daudzuma ņemšana vērā, nosakot galīgo ražošanas daudzumu saimnieciskajam gadam, kurā šis pārlietais daudzums ir konstatēts)

(2013/C 9/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf